Miercuri, 11 noiembrie 2015

P8_TA(2015)0395

Reforma legislației electorale a Uniunii Europene

Rezoluția Parlamentului European din 11 noiembrie 2015 referitoare la reforma legislației electorale a Uniunii Europene (2015/2035(INL))

(2017/C 366/02)

Parlamentul European,

— având în vedere Actul privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct (Actul electoral), anexat la Decizia Consiliului din 20 septembrie 1976, astfel cum a fost modificată, în special articolul 14 ([1]),

— având în vedere tratatele, în special articolul 9, articolul 10, articolul 14 și articolul 17 alineatul (7) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolul 22, articolul 223 alineatul (1) și articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și articolul 2 din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană,

— având în vedere Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene,

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la procedura electorală a Parlamentului European, în special Rezoluția sa din 15 iulie 1998 privind un proiect de procedură electorală care cuprinde principii comune pentru alegerea deputaților în Parlamentul European ([2]), Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la alegerile pentru Parlamentul European din 2014 ([3]) și Rezoluția sa din 4 iulie 2013 referitoare la îmbunătățirea modalităților practice de organizare a alegerilor pentru Parlamentul European din 2014 ([4]),

— având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2013 referitoare la componența Parlamentului European în perspectiva alegerilor din 2014 ([5]),

— având în vedere Recomandarea Comisiei 2013/142/UE din 12 martie 2013 privind consolidarea desfășurării democratice și eficiente a alegerilor pentru Parlamentul European ([6]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 mai 2015 intitulată „Raport privind alegerile pentru Parlamentul European din 2014” (COM(2015)0206),

— având în vedere evaluarea valorii adăugate europene a reformei legislației electorale a Uniunii Europene ([7]),

— având în vedere Acordul cadru din 20 octombrie 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ([8]),

— având în vedere Directiva 93/109/CE a Consiliului din 6 decembrie 1993 de stabilire a normelor de exercitare a dreptului de a alege și de a fi ales pentru Parlamentul European pentru cetățenii Uniunii care au reședința într-un stat membru în care nu sunt resortisanți ([9]),

---

([1]) Decizia Consiliului 76/787/CECO, CEE, Euratom (JO L 278, 8.10.1976, p. 1), astfel cum a fost modificată prin Decizia Consiliului 93/81/Euratom, CECO, CEE (JO L 33, 9.2.1993, p. 15) și prin Decizia Consiliului 2002/772/CE, Euratom (JO L 283, 21.10.2002, p. 1).
([2]) JO C 292, 21.9.1998, p. 66.
([3]) Texte adoptate, P7_TA(2012)0462.
([4]) Texte adoptate, P7_TA(2013)0323.
([5]) Texte adoptate, P7_TA(2013)0082.
([6]) JO L 79, 21.3.2013, p. 29.
([7]) PE 558.775 (http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/558775/EPRS_IDA(2015)558775_EN.pdf)
([8]) JO L 304, 20.11.2010, p. 47.
([9]) JO L 329, 30.12.1993, p. 34.

Miercuri, 11 noiembrie 2015

— având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene ([1]), în special articolele 13, 21 și 31,

— având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene (Carta), în special articolele 11, 23 și 39,

— având în vedere articolele 45 și 52 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A8-0286/2015),

A. întrucât articolul 223 din TFUE îi conferă Parlamentului European dreptul să inițieze reforma propriei sale proceduri electorale, în scopul elaborării unei proceduri uniforme care să se aplice în întreaga Uniune sau a unei proceduri bazate pe principii comune tuturor statelor membre și să-și dea acordul cu privire la aceasta;

B. întrucât reforma procedurii electorale a Parlamentului European ar trebui să urmărească consolidarea dimensiunii democratice și transnaționale a alegerilor europene și legitimitatea democratică a procesului Uniunii de luare a deciziilor, să confere consistență conceptului de cetățenie a Uniunii, să îmbunătățească funcționarea Parlamentului European și a guvernanței Uniunii, să mărească legitimitatea activității Parlamentului European, să întărească principiile de egalitate electorală și egalitate de șanse, să mărească eficacitatea sistemului aplicat în desfășurarea alegerilor europene și să-i aducă pe deputații în Parlamentul European mai aproape de alegătorii lor, în special de cei mai tineri dintre aceștia;

C. întrucât modificarea procedurii electorale trebuie să respecte principiile subsidiarității și proporționalității și nu ar trebui să urmărească impunerea uniformității ca scop în sine;

D. întrucât posibilitatea elaborării unei proceduri electorale uniforme bazate pe sufragiu universal direct a fost consacrată în tratate încă din 1957;

E. întrucât prezența la vot în cadrul alegerilor europene, care scade în mod constant, în special în rândul celor mai tineri alegători, și lipsa interesului alegătorilor pentru problemele europene reprezintă o amenințare pentru viitorul Europei și întrucât este nevoie, prin urmare, de idei care să contribuie la revitalizarea democrației europene;

F. întrucât o reală armonizare a procedurii aferente alegerilor pentru Parlamentul European în toate statele membre ar putea promova mai bine dreptul tuturor cetățenilor Uniunii de a participa, în condiții de egalitate, la viața democratică a Uniunii, consolidând totodată dimensiunea politică a integrării europene;

G. întrucât competențele Parlamentului European s-au amplificat treptat de la primele alegeri directe din 1979, astfel încât în prezent Parlamentul European are acum un statut egal, de co-legiuitor, cu cel al Consiliului, în majoritatea domeniilor de politică ale Uniunii, în special ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona;

H. întrucât Tratatul de la Lisabona a modificat mandatul deputaților în Parlamentul European, transformându-i în reprezentanți direcți ai cetățenilor Uniunii ([2]) în loc de „reprezentanți ai popoarelor statelor reunite în Comunitate” ([3]);

I. întrucât singura reformă propriu-zisă a Actului electoral a avut loc în 2002, ca rezultat al adoptării Deciziei 2002/772/CE, Euratom ([4]) a Consiliului, care impune statelor membre să organizeze alegerile pe baza reprezentării proporționale, utilizând un sistem pe liste sau cu vot unic transferabil și care a eliminat mandatul dublu pentru deputații în Parlamentul European; întrucât, în plus, statelor membre li s-a acordat explicit dreptul de a înființa circumscripții la nivel național și de a introduce un prag național care să nu depășească 5 % din voturile exprimate;

([1]) JO L 317, 4.11.2014, p. 1.
([2]) Articolul 10 alineatul (2) și articolul 14 alineatul (2) din TUE.
([3]) Articolul 189 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene.
([4]) Decizia 2002/772/CE, Euratom a Consiliului din 25 iunie 2002 și 23 septembrie 2002 de modificare a Actului privind alegerea reprezentanților în Parlamentul European prin sufragiu universal direct, anexat la Decizia 76/787/CECO, CEE, Euratom (JO L 283, 21.10.2002, p. 1).

J. întrucât nu s-a ajuns încă la un acord cuprinzător cu privire la o procedură electorală cu adevărat uniformă, cu toate că, treptat, s-a realizat o oarecare convergență a sistemelor electorale, *inter alia* ca rezultat al adoptării unor acte de drept derivat, ca Directiva 93/109/CE a Consiliului;

K. întrucât conceptul de cetățenie a Uniunii, introdus formal în ordinea constituțională prin Tratatul de la Maastricht în 1993, include dreptul cetățenilor Uniunii de a participa la alegerile europene și municipale din statele lor membre, dar și din statul lor de reședință, în aceleași condiții ca și cetățenii statului respectiv ([1]); întrucât Carta, căreia Tratatul de la Lisabona i-a conferit caracter obligatoriu, a întărit acest drept;

L. întrucât, în pofida acestor reforme, alegerile europene sunt încă guvernate cu precădere de legi naționale, campaniile electorale rămânând naționale, iar partidele politice europene nu-și pot îndeplini în mod satisfăcător mandatul constituțional de a contribui la „formarea conștiinței politice europene și la exprimarea voinței cetățenilor Uniuni", conform cerințelor articolului 10 alineatul (4) din TUE;

M. întrucât partidele politice europene sunt cele mai în măsură să „contribuie la formarea conștiinței politice europene" și ar trebui, prin urmare, să joace un rol mai activ în campaniile electorale, pentru a-și îmbunătăți vizibilitatea și a scoate în evidență legătura dintre votul pentru un anumit partid național și impactul său asupra dimensiunii unui grup politic european din Parlamentul European;

N. întrucât procedura de nominalizare a candidaților în alegerile pentru Parlamentul European diferă considerabil de la un stat membru la altul și de la un partid la altul, în special în ceea ce privește standardele de transparență și cele legate de democrație, în timp ce procedurile transparente și democratice de selecție a candidaților sunt esențiale pentru edificarea încrederii în sistemul politic;

O. întrucât termenele pentru finalizarea listelor electorale înaintea alegerilor europene variază foarte mult de la un stat membru la altul, de la 17 zile până la 83 de zile, ceea ce îi plasează pe alegătorii și candidații din întreaga Uniune într-o situație de inegalitate sub aspectul timpului de care dispun pentru campanie și pentru a reflecta la opțiunea lor de vot;

P. întrucât termenele pentru finalizarea listelor electorale înainte de alegerile europene variază mult de la un stat membru la altul și pot face ca schimbul de informații între statele membre în ceea ce privește alegătorii (care vizează evitarea votului dublu) să fie dificil, dacă nu chiar imposibil;

Q. întrucât înființarea unei circumscripții comune în cazul căreia capul listelor să fie ocupat de candidatul fiecărei familii politice nominalizat pentru funcția de Președinte al Comisiei ar consolida în mare măsură democrația europeană și ar legitima și mai mult alegerea Președintelui Comisiei;

R. întrucât actualele norme electorale europene permit stabilirea unui prag neobligatoriu de până la 5 % din voturile exprimate pentru alegerile europene, iar 15 state membre au profitat de această ocazie și au introdus un prag variind între 3 % și 5 %; întrucât, în statele membre mai mici și în statele membre care și-au împărțit teritoriul în circumscripții electorale, pragul real depășește totuși 3 %, chiar dacă nu există limite legale; întrucât introducerea unor praguri obligatorii este recunoscută de tradiția constituțională ca fiind o metodă legitimă de garantare a funcționării parlamentelor;

S. întrucât, deși articolul 10 alineatul (2) din Actul electoral interzice explicit publicarea anticipată a rezultatelor alegerilor, acest lucru s-a întâmplat în trecut; întrucât un termen armonizat pentru încheierea scrutinului în toate statele membre ar contribui în mare măsură la a conferi un caracter european comun alegerilor europene și ar reduce șansele ca rezultatele alegerilor să fie influențate în cazul în care sunt făcute publice în unele state membre înainte de încheierea scrutinului în toate statele membre;

([1]) Articolul 20 alineatul (2) din TFUE.

T. întrucât primele estimări oficiale ale rezultatelor electorale ar trebui anunțate simultan în toate statele membre, în ultima zi a perioadei electorale, la ora 21.00 CET,

U. întrucât stabilirea unei zile de votare comune la nivel european ar reflecta mai bine participarea comună a cetățenilor în întreaga Uniune, ar consolida democrația participativă și ar contribui la instituirea unor alegeri paneuropene mai armonizate,

V. întrucât Tratatul de la Lisabona a stabilit o nouă ordine constituțională, conferind Parlamentului European dreptul de a alege Președintele Comisiei Europene ([1]), în locul unei simple aprobări; întrucât alegerile europene din 2014 stabilesc un precedent important în această privință și au indicat că nominalizarea unor candidați fruntași mărește interesul cetățenilor pentru alegerile europene;

W. întrucât nominalizarea principalilor candidați la funcția de președinte al Comisiei Europene asigură o legătură între voturile exprimate la nivel național și contextul european și le permite cetățenilor Uniunii să aleagă în cunoștință de cauză între diferite programe politice; întrucât desemnarea unor candidați fruntași prin proceduri deschise și transparente întărește legitimitatea democratică și responsabilizarea;

X. întrucât procedura de nominalizare și selecție a candidaților fruntași pentru funcția respectivă constituie o expresie elocventă a democrației europene; întrucât, în plus, aceasta ar trebui să constituie o parte integrantă a campaniilor electorale;

Y. întrucât termenul pentru nominalizarea candidaților de către partidele politice europene ar trebui stabilit în Actul electoral, iar candidații fruntași la funcția de Președinte al Comisiei ar trebui să aibă calitatea de candidați în alegerile pentru Parlamentul European;

Z. întrucât nu toate statele membre oferă cetățenilor lor posibilitatea de a vota din străinătate și, între cele care o fac, condițiile pentru privarea de dreptul la vot variază foarte mult; întrucât acordarea dreptului de a participa la alegeri tuturor cetățenilor Uniunii care își au reședința în afara acesteia ar contribui la egalitatea electorală; întrucât statele membre trebuie totuși să își coordoneze mai bine sistemele administrative pentru a-i împiedica pe alegători să voteze de două ori în două state membre diferite;

AA. întrucât cel puțin 13 state membre nu au în vigoare norme interne adecvate care să îi împiedice pe cetățenii Uniunii care dețin dublă cetățenie a unor state membre să voteze de două ori, încălcând articolul 9 din Actul electoral;

AB. întrucât la nivelul Uniunii ar trebui înființată o autoritate electorală care să acționeze ca o rețea unică de autorități ale statelor membre, deoarece astfel s-ar facilita accesul la informații cu privire la normele care reglementează alegerile europene, s-ar raționaliza procesul și s-ar accentua caracterul european al acestor alegeri; întrucât, în consecință, Comisia este chemată să studieze măsurile practice necesare pentru înființarea unei astfel de autorități la nivelul Uniunii;

AC. întrucât vârsta minimă pentru a fi eligibil variază în cele 28 de state membre între 18 și 25 de ani, iar vârsta minimă pentru dreptul de vot variază între 16 și 18 ani, ca urmare a tradițiilor lor constituționale și electorale divergente; întrucât armonizarea vârstei de vot și a vârstei minime pentru candidați ar fi foarte utilă pentru a oferi cetățenilor Uniunii o egalitate electorală reală și ar permite evitarea discriminării în aspectul cel mai important al cetățeniei, și anume dreptul de a participa la procesul democratic;

AD. întrucât înființarea oficială și consolidarea partidelor politice la nivelul Uniunii stimulează dezvoltarea conștiinței politice europene și dă formă dorințelor cetățenilor Uniunii și întrucât, de asemenea, acest lucru a facilitat procesul aproprierii treptate a sistemelor electorale;

([1]) Articolul 17 alineatul (7) din TUE.

AE. întrucât votarea prin poștă, pe cale electronică sau pe internet ar putea contribui la o desfășurare a alegerilor europene mai eficientă și mai atractivă pentru alegători, cu condiția respectării unor standarde maximale în materie de protecție a datelor;

AF. întrucât, în majoritatea statelor membre, membrii executivului se pot prezenta la alegeri pentru parlamentul național fără a fi nevoiți să își întrerupă activitatea instituțională;

AG. întrucât, în pofida progreselor continue înregistrate din 1979 până în prezent în ceea ce privește echilibrul dintre femei și bărbați în distribuirea mandatelor, persistă diferențe majore între statele membre în această privință, în 10 dintre ele înregistrându-se un nivel de sub 33 % pentru genul mai slab reprezentat; întrucât componența actuală a Parlamentului European, cu numai 36,62 % femei, nu respectă nici pe departe valorile și obiectivele legate de egalitatea de gen promovate de Cartă;

AH. întrucât egalitatea dintre femei și bărbați trebuie realizată, ea fiind una dintre valorile constitutive ale Uniunii, deși foarte puține state membre au integrat acest principiu în legile lor electorale naționale; întrucât aplicarea unor cote în ceea ce privește genurile în cadrul procesului de luare a deciziilor politice și în cazul listelor-fermoar s-a dovedit a fi un instrument foarte eficace pentru combaterea discriminării și a dezechilibrelor de putere dintre genuri, precum și pentru îmbunătățirea reprezentării democratice în organismele decizionale politice;

AI. întrucât principiul proporționalității degresive consacrat în TUE a contribuit în mod semnificativ la asumarea în comun a proiectului european de către toate statele membre,

1. hotărăște să reformeze procedura electorală în timp util înaintea alegerilor din 2019, pentru a consolida dimensiunea democratică și transnațională a alegerilor europene și legitimitatea democratică a procesului decizional din UE, a întări conceptul de cetățenie a Uniunii și egalitatea electorală, a promova principiul democrației reprezentative și reprezentarea directă a cetățenilor Uniunii în Parlamentul European, în conformitate cu articolul 10 din TFUE, îmbunătățind funcționarea Parlamentului European și guvernanța Uniunii, mărind legitimitatea și eficiența activității Parlamentului European, eficacitatea sistemului de organizare a alegerilor europene, promovând asumarea în comun în rândul cetățenilor din toate statele membre, echilibrând în mai mare măsură componența Parlamentului European și oferind un nivel cât mai ridicat de egalitate electorală și participare cetățenilor Uniunii;

2. propune ca vizibilitatea partidelor politice europene să fie îmbunătățită prin introducerea denumirii și a logoului lor pe buletinele de vot și recomandă ca acestea să apară și la televiziune și în cadrul campaniilor radiodifuzate, să figureze pe afișe și în alte materiale utilizate în campaniile electorale europene, în special în programele partidelor naționale, deoarece aceste măsuri ar mări transparența alegerilor europene și ar accentua caracterul democratic al modului lor de desfășurare, cetățenii având posibilitatea de a face o legătură clară între votul lor și impactul pe care acesta îl are asupra influenței politice a partidelor politice europene și capacitatea lor de a forma grupuri politice în cadrul Parlamentului European;

3. consideră, în același timp, ținând seama de angajamentul Uniunii față de principiul subsidiarității, că partidele politice regionale care concurează în alegerile europene ar trebui să urmeze aceeași practică, iar autoritățile regionale ar trebui să fie încurajate să utilizeze, în acest context, limbile regionale recunoscute oficial;

4. încurajează statele membre să faciliteze participarea partidelor politice europene, precum și a principalilor lor candidați, la campaniile electorale, în special pe posturile de televiziune și alte canale media;

5. hotărăște fixarea unui termen limită comun de douăsprezece săptămâni înainte de data alegerilor pentru stabilirea listelor, pentru a mări gradul de egalitate electorală, oferindu-le candidaților și alegătorilor din toată Uniunea un același interval de timp pentru a se pregăti și a reflecta înainte de vot; încurajează statele membre să reflecteze la modalități de a garanta o mai mare convergență între normele care guvernează campaniile electorale referitoare la alegerile europene;

6. consideră că este esențial ca partidele politice de la toate nivelurile să adopte proceduri democratice și transparente de selecție a candidaților; recomandă ca partidele naționale să organizeze alegeri democratice pentru selectarea candidaților lor pentru alegerile europene;

7. sugerează introducerea unui prag obligatoriu, cuprins între 3 % și 5 %, pentru repartizarea locurilor în statele membre cu circumscripție unică și în circumscripțiile în care se folosește sistemul de vot pe liste și care cuprind mai mult de 26 de locuri; consideră că această măsură este importantă pentru asigurarea funcționării Parlamentului European, întrucât evită continuarea fragmentării;

8. propune, în ciuda faptului că statele membre sunt libere să stabilească ziua sau zilele în care organizează alegerile în timpul perioadei electorale, ca alegerile din toate statele membre să se încheie până la ora 21.00 CET în duminica alegerilor europene, deoarece acest lucru ar asigura aplicarea corectă a articolul 10 alineatul (2) din Actul electoral și ar reduce astfel riscul ca rezultatul alegerilor să fie influențat în cazul în care rezultatele din unele state membre sunt făcute publice înainte de încheierea scrutinului în toate statele membre; susține că interzicerea anunțării anticipate a rezultatelor alegerilor ar trebui menținută în toate statele membre;

9. decide să stabilească un termen-limită comun pentru nominalizarea candidaților principali de către partidele politice europene, și anume cu 12 săptămâni înainte de alegerile europene, pentru a le permite să își prezinte programele electorale și să organizeze dezbaterile politice între candidați, precum și campaniile electorale la nivelul Uniunii; consideră că procesul de nominalizare a candidaților principali constituie un aspect important al campaniilor electorale datorită legăturii implicite dintre rezultatele alegerilor europene și alegerea Președintelui Comisiei, legătură consacrată în Tratatul de la Lisabona;

10. decide să stabilească un termen-limită comun de opt săptămâni pentru finalizarea listelor electorale și de șase săptămâni pentru schimbul de informațiile referitoare la cetățenii europeni cu dublă naționalitate și cetățenii europeni care locuiesc într-un alt stat membru cu autoritatea națională unică responsabilă de listele electorale;

11. sugerează că integritatea alegerilor ar trebui întărită prin limitarea cheltuielilor de campanie la o sumă rezonabilă, care să permită prezentarea corespunzătoare a partidelor politice, a candidaților și a programelor lor electorale;

12. propune ca tuturor cetățenilor Uniunii, inclusiv celor care trăiesc și lucrează într-o țară terță, să li se acorde dreptul de a vota la alegerile pentru Parlamentul European; consideră că acest lucru ar oferi în final tuturor cetățenilor Uniunii același drept de a vota la alegerile europene, în aceleași condiții, indiferent de locul lor de reședință sau de cetățenia pe care o dețin;

13. invită totuși statele membre să își coordoneze mai bine sistemele administrative pentru a-i împiedica pe alegători să voteze de două ori în două state membre diferite;

14. încurajează statele membre să permită votul prin corespondență, electronic și prin internet, pentru a mări rata de participare și a facilita votul cetățenilor, în special în cazul celor cu mobilitate redusă sau al celor care trăiesc sau lucrează într-un stat membru a cărei cetățenie nu o dețin sau într-o țară terță, cu condiția luării măsurilor necesare pentru prevenirea oricărei fraude posibile atunci când se face uz de votul prin mijloacele amintite;

15. recomandă statelor membre, ca următoare acțiune, să examineze modalitățile de a armoniza vârsta minimă a alegătorilor la 16 ani, pentru a crește egalitatea electorală în rândul cetățenilor Uniunii;

16. solicită o revizuire a Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, în vederea adaptării normelor privind comisarii care urmează să fie votați în Parlamentul European, pentru a nu aduce atingere eficienței instituționale a Comisiei în perioada alegerilor și evitând totodată utilizarea abuzivă a resurselor instituționale;

17. decide să acorde Parlamentului dreptul de a fixa perioadele electorale ale alegerilor pentru Parlamentul European după consultarea Consiliului;

18. încurajează statele membre să adopte cadre juridice corespunzătoare care să garanteze cele mai înalte standarde în materie de informare, de echitate și de obiectivitate în acoperirea mediatică din timpul campaniilor electorale, în special în ceea ce privește serviciile publice de radiodifuziune; consideră că acest lucru este esențial pentru a le permite cetățenilor Uniunii să facă o alegere în cunoștință de cauză cu privire la programele politice concurente; recunoaște importanța instrumentelor de autoreglementare, cum ar fi codurile de conduită, în atingerea acestui obiectiv;

19. solicită consolidarea normelor care vizează garantarea unei dezbateri politice neîngrădite între partidele politice, în special acordând o atenție deosebită pluralismului media și neutralității tuturor nivelurilor administrației publice în ceea ce privește procesul electoral;

20. evidențiază importanța unei prezențe mai mari a femeilor în cadrul procesului de luare a deciziilor politice și a unei mai bune reprezentări a femeilor în alegerile europene; cheamă, în consecință, statele membre și instituțiile Uniunii să ia toate măsurile necesare pentru a promova principiul egalității dintre bărbați și femei în întregul proces electoral; pune accentul, în acest sens, pe importanța listelor electorale echilibrate sub aspectul genurilor;

21. încurajează statele membre să ia măsuri pentru a promova reprezentarea corespunzătoare a minorităților etnice, lingvistice și a altor minorități la alegerile europene;

22. consideră că ar trebui instituită o autoritate electorală europeană care să fie însărcinată cu centralizarea informațiilor referitoare la alegerile pentru Parlamentul European, să supravegheze desfășurarea alegerilor și să faciliteze schimbul de informații dintre statele membre;

23. consideră că funcția de deputat în Parlamentul European ar trebui să fie incompatibilă și cu cea de membru într-un parlament regional sau într-o adunare cu competențe legislative;

24. reamintește că, în ciuda recomandărilor Comisiei, statele membre nu au reușit să cadă de acord asupra unei zile de votare comune; încurajează statele membre să depună eforturi pentru a ajunge la un acord cu privire la această chestiune;

25. transmite Consiliului propunerea anexată de modificare a Actului privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct ([1]);

26. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

([1]) Amendamentele din propunerea anexată se bazează pe o consolidare realizată de Serviciul Juridic al Parlamentului European pe baza Actului privind alegerea reprezentanților în Adunare prin vot universal direct (JO L 278, 8.10.1976, p. 5), modificat prin Decizia 93/81/Euratom, CECO, CEE de modificare a Actului privind alegerea reprezentaților în Parlamentul European prin vot universal direct, anexată la Decizia 76/787/CECO, CEE, Euratom a Consiliului din 20 septembrie 1976 (JO L 33, 9.2.1993, p. 15), precum și Decizia 2002/772/CE, Euratom a Consiliului din 25 iunie 2002 și 23 septembrie 2002 (JO L 283, 21.10.2002, p. 1). Prezenta consolidare diferă de versiunea consolidată realizată de Oficiul pentru Publicații Oficiale al Uniunii Europene (CONSLEG. 1976X1008-23/09/2002) în două privințe: aceasta include o liniuță la articolul 7 alineatul (1) „– membru al Comitetului Regiunilor" care rezultă din articolul 5 din Tratatul de la Amsterdam (JO C 340, 10.11.1997) și este renumerotată în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Decizia 2002/772/CE, Euratom a Consiliului.

Miercuri, 11 noiembrie 2015

ANEXĂ

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de adoptare a dispozițiilor de modificare a Actului privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 223 alineatul (1),

având în vedere propunerea Parlamentului European,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât trebuie puse în aplicare dispozițiile tratatului referitoare la procedura electorală,

A ADOPTAT următoarele dispoziții și recomandă ca acestea să fie aprobate de statele membre în conformitate cu normele lor constituționale.

Articolul 1

Actul privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct, anexat la Decizia Consiliului 76/787/CECO, CEE, Euratom ([1]), se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul 1 se înlocuiește după cum urmează:

„(1) În fiecare stat membru, membrii Parlamentului European sunt aleși ca reprezentanți ai cetățenilor Uniunii pe baza reprezentării proporționale, recurgându-se la sistemul de liste sau la votul unic transferabil.”.

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 2 a

Consiliul, hotărând în unanimitate, decide cu privire la o circumscripție comună în care prima poziție de pe liste este ocupată de candidatul nominalizat de fiecare familie politică pentru funcția de Președinte al Comisiei.”.

3. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Pentru circumscripții și pentru statele membre cu o singură circumscripție în care este utilizat sistemul pe liste și care constau din mai mult de 26 de locuri, statele membre stabilesc un prag minim pentru atribuirea locurilor care nu coboară sub 3 % și nu depășește 5 % din voturile exprimate în circumscripție sau în statul membru cu o singură circumscripție în cauză.”.

([1]) Decizia Consiliului 76/787/CECO, CEE, Euratom din 20 Septembrie 1976 (JO L 278, 8.10.1976, p. 1).

4. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 3 a

Fiecare stat membru își fixează un termen pentru stabilirea listelor de candidați la alegerile pentru Parlamentul European. Termenul respectiv trebuie să fie cu cel puțin 12 săptămâni înaintea începerii perioadei electorale menționate la articolul 10 alineatul (1).

Articolul 3 b

Termenul pentru stabilirea și finalizarea listelor electorale este cu opt săptămâni înainte de prima zi a alegerilor.

Articolul 3 c

Partidele politice participante la alegerile pentru Parlamentul European respectă procedurile democratice și transparența în selectarea candidaților pentru respectivele alegeri.

Articolul 3 d

Lista candidaților la alegerile pentru Parlamentul European asigură egalitatea între genuri.

Articolul 3 e

Buletinele de vot utilizate la alegerile pentru Parlamentul European evidențiază cu aceeași vizibilitate denumirile și logourile partidelor naționale și pe cele ale partidelor politice europene.

Statele membre încurajează și facilitează menționarea respectivelor afiliații în campaniile televizate și radiodifuzate și în materialele de campanie electorală. Materialele de campanie electorală includ și o trimitere la programul partidului politic european la care sunt afiliate, dacă acesta există.

Normele referitoare la trimiterea prin poștă a materialelor electorale către votanții în alegerile pentru Parlamentul European sunt aceleași ca cele aplicate pentru alegerile naționale, regionale sau locale din statul membru în cauză.

Articolul 3 f

Partidele politice europene își desemnează candidații pentru funcția de Președinte al Comisiei cu cel puțin 12 săptămâni înainte de data începerii perioadei electorale menționate la articolul 10 alineatul (1).”.

5. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 4 a

Statele membre pot introduce votul electronic și prin internet pentru alegerile pentru Parlamentului European și, într-o astfel de eventualitate, adoptă măsuri suficiente pentru a garanta corectitudinea rezultatului, secretul votului și protecția datelor.

Articolul 4 b

În cadrul alegerilor pentru Parlamentul European, statele membre le pot da cetățenilor lor posibilitatea de a-și exprima votul prin poștă.”.

6. La articolul 5 alineatul (1), al doilea paragraf se elimină.

Miercuri, 11 noiembrie 2015

7. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

(1) Membrii Parlamentului European votează individual și personal. Aceștia nu pot fi obligați prin instrucțiuni și nu pot primi mandat imperativ. Ei îi reprezintă pe toți cetățenii Uniunii.

(2) Membrii Parlamentului European se bucură de privilegiile și imunitățile aplicabile lor în temeiul Protocolului nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.”.

8. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Funcția de deputat în Parlamentul European este incompatibilă cu cea de:

— membru al guvernului unui stat membru,

— membru al unui parlament național sau regional sau al unei adunări învestite cu competențe legislative,

— membru al Comisiei,

— judecător, avocat general sau grefier al Curții de Justiție a Uniunii Europene;

— membru al Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene,

— membru al Curții de Conturi,

— Ombudsmanul European,

— membru al Comitetului Economic și Social European,

— membru al Comitetului Regiunilor,

— membru al unor comitete sau al altor organe create în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau cu Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice în scopul gestionării fondurilor Uniunii sau îndeplinirii unei sarcini administrative permanente,

— membru în Consiliul de administrație, în Comitetul Director sau angajat al Băncii Europene de Investiții,

— funcționar sau agent activ al instituțiilor Uniunii Europene sau al organismelor specializate atașate acestora sau Băncii Centrale Europene.”.

(b) alineatul (2) se elimină;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Membrii Parlamentului European cărora li se aplică alineatele (1) și (3) în cursul perioadei de cinci ani menționate la articolul 5 sunt înlocuiți în conformitate cu articolul 13.”.

9. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 9 a

Toți cetățenii Uniunii, inclusiv cei care trăiesc sau lucrează într-o țară terță, au dreptul să voteze la alegerile pentru Parlamentul European. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta exercitarea acestui drept.

Articolul 9 b

Fiecare stat membru desemnează autoritatea de contact responsabilă cu schimbul de date privind alegătorii cu structurile omoloage din celelalte state membre. Respectiva autoritate le transmite structurilor omoloage, cu cel puțin șase săptămâni înainte de prima zi a alegerilor, utilizând mijloace electronice uniformizate și securizate, date privindu-i pe cetățenii Uniunii care sunt resortisanți ai mai multor state membre și pe cetățenii Uniunii care nu sunt resortisanți ai statului membru în care își au reședința.

Informațiile transmise includ cel puțin numele și prenumele, vârsta, localitatea de reședință și data sosirii în respectivul stat membru a cetățeanului în cauză.”.

10. Articolele 10 și 11 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 10

(1) Alegerile pentru Parlamentul European au loc la data sau datele și orele stabilite de fiecare stat membru; pentru toate statele membre data sau datele sunt stabilite în cursul aceleași perioade care începe joi dimineața și se încheie duminica imediat următoare. Alegerile se încheie în toate statele membre până la orele 21.00 CET din duminica respectivă.

(2) Statele membre nu comunică în mod oficial rezultatele votului lor decât după încheierea scrutinului. Primele estimări oficiale ale rezultatelor se comunică concomitent în toate statele membre la sfârșitul perioadei electorale menționate la alineatul (1). Înainte de sfârșitul acesteia nu se pot publica niciun fel de estimări bazate pe sondaje la ieșirea de la urne.

(3) Numărarea voturilor prin corespondență începe simultan în toate statele membre, odată ce urnele au fost închise în statele membre ai căror alegători votează ultimii în limitele intervalului electoral menționat la alineatul (1).

Articolul 11

(1) Parlamentul European, în urma consultării Consiliului, stabilește perioada electorală pentru primele alegeri cu cel puțin un an înainte de sfârșitul legislaturii de cinci ani menționate la articolul 5.

(2) Fără a aduce atingere articolului 229 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul European se reunește de plin drept în prima zi de marți după expirarea unui termen de o lună de la sfârșitul perioadei electorale.”.

(11) Articolele 14 și 15 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 14

Măsurile de punere în aplicare a prezentului act sunt propuse de Parlamentul European, hotărând cu majoritatea membrilor care îl compun, și sunt adoptate de Consiliu, hotărând cu majoritate calificată, după consultarea Comisiei și după obținerea aprobării Parlamentului European.

Articolul 15

Prezentul act este redactat în limbile daneză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, olandeză, portugheză, spaniolă și suedeză, toate versiunile fiind în egală măsură autentice.

În conformitate cu tratatele de aderare, versiunile în limbile bulgară, cehă, croată, estonă, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, polonă, română, slovacă și slovenă ale prezentului act sunt considerate de asemenea autentice.”.

(12) Anexele I și II se elimină.

Articolul 2

(1) Amendamentele prevăzute la articolul 1 intră în vigoare în prima zi a lunii următoare aprobării dispozițiilor prezentei decizii de către statele membre, în conformitate cu normele lor constituționale.

(2) Statele membre îl informează pe Secretarul General al Consiliului cu privire la finalizarea procedurilor lor naționale.

Articolul 3

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Consiliu,

Președintele